Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

15. ledna 2025 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině – Seznamy osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují omezující opatření – Zařazení a ponechání názvu žalobce na těchto seznamech – Právo být vyslechnut – Povinnost uvést odůvodnění – Nesprávné posouzení – Proporcionalita – Svoboda podnikání – Žaloba na neplatnost“

Ve věci T-193/23

MegaFon OAO, se sídlem v Moskvě (Rusko), zástupci: V. Villante, D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, M. Pirovano a B. Bonafini, advokáti,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zástupci: E. Nadbath a V. Piessevaux, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zástupci: M. Carpus Carcea, C. Georgieva a L. Puccio, jako zmocněnkyně,

vedlejší účastnicí,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

během porad ve složení R. Mastroianni, vykonávající funkci předsedy, M. Brkan, I. Gâlea (zpravodaj), T. Tóth a S. L. Kalėda, soudci,

za soudní kancelář: H. Eriksson, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 3. července 2024,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Megafon OAO, domáhá zrušení zaprvé rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/434 ze dne 25. února 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2023, L 59 I, s. 593), a nařízení Rady (EU) 2023/427 ze dne 25. února 2023, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2023, L 59 I, s. 6) (dále jen společně „původní akty“), zadruhé rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1517 ze dne 20. července 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2023, L 184, s. 40, dále jen „akt z července 2023“), a zatřetí rozhodnutí Rady (SZBP) 2024/422 ze dne 29. ledna 2024, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 2024/422, dále jen „akt z ledna 2024“), v rozsahu, v němž všechny tyto akty (dále jen „napadené akty“) zařazují a ponechávají její název na seznamech připojených k rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 13), a nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 1) (dále jen „sporné seznamy“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobkyně je akciová společnost se sídlem v Moskvě (Rusko), která působí v odvětví telekomunikací jako telekomunikační operátor a mobilní telefonní operátor.

3 Projednávaná věc spadá do kontextu omezujících opatření přijatých vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, a zejména vojenské agrese Ruské federace vůči Ukrajině dne 24. února 2022.

4 Dne 31. července 2014 přijala Rada Evropské unie s ohledem na vážnost situace na Ukrajině navzdory tomu, že v březnu 2014 byla přijata cestovní omezení, jakož i zmrazení majetku zaměřené na některé fyzické a právnické osoby, na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/512 za účelem zavedení cílených omezujících opatření v oblasti přístupu na kapitálové trhy, obrany, zboží dvojího užití a citlivých technologií.

5 Téhož dne přijala Rada na základě článku 215 SFEU nařízení č. 833/2014, které obsahuje podrobnější ustanovení k provedení požadavků rozhodnutí 2014/512 jak na úrovni Evropské unie, tak v členských státech.

6 Deklarovaným cílem těchto omezujících opatření bylo zvýšit náklady na akce Ruské federace, které narušují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, a podpořit mírové urovnání krize.

7 Dne 24. února 2022 zahájila Ruská federace vojenskou operaci na Ukrajině.

8 V této souvislosti a na základě článku 29 SEU přijala Rada dne 25. února 2022 rozhodnutí (SZBP) 2022/327 (Úř. věst. 2022, L 48, s. 1), dne 8. dubna 2022 rozhodnutí (SZBP) 2022/578 (Úř. věst. 2022, L 111, s. 70) a dne 21. července 2022 rozhodnutí (SZBP) 2022/1271 (Úř. věst. 2022, L 193, s. 196), přičemž tato tři rozhodnutí mění rozhodnutí 2014/512 (dále jen

„pozměněné rozhodnutí 2014/512“). Kromě toho na základě článku 215 SFEU přijala dne 25. února 2022 nařízení (EU) 2022/328 (Úř. věst. 2022, L 49, s. 1), dne 8. dubna 2022 nařízení (EU) 2022/576 (Úř. věst. 2022, L 111, s. 1) a dne 21. července 2022 nařízení (EU) 2022/1269 (Úř. věst. 2022, L 193, s. 1) a tato tři nařízení mění nařízení č. 833/2014 (dále jen „pozměněné nařízení č. 833/2014“).

9 Článek 3 odst. 1 a 2 pozměněného rozhodnutí 2014/512 stanoví následující:

„1. Zakazuje se přímý či nepřímý prodej, dodávky, převod nebo vývoz veškerého zboží a technologií dvojího užití, jak je stanoveno v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/821, státními příslušníky členských států nebo z území členských států nebo za použití plavidel či letadel pod vlajkou členských států jakékoli fyzické či právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku nebo pro použití v Rusku, bez ohledu na to, zda pocházejí z území členských států, či nikoli.

2. Zakazuje se:

a) poskytovat technickou pomoc, zprostředkovatelské služby nebo jiné služby související se zbožím a technologiemi uvedenými v odstavci 1 a s poskytováním, výrobou, údržbou a používáním uvedeného zboží a technologií, ať už přímo či nepřímo, jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku nebo pro použití v Rusku;

b) poskytovat financování nebo finanční pomoc související se zbožím a technologiemi uvedenými v odstavci 1 pro jakýkoli prodej, dodávku, převod nebo vývoz uvedeného zboží a technologií nebo pro poskytování související technické pomoci, zprostředkovatelských služeb nebo jiných služeb, ať už přímo či nepřímo, jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku nebo pro použití v Rusku.“

10 Odstavce 4 a 5 tohoto článku stanoví následující povolovací režim, který je rovněž totožným způsobem převzat do čl. 3a odst. 4 a 5 pozměněného rozhodnutí 2014/512:

„4. Odchylně od odstavců 1 a 2 tohoto článku, a aniž jsou dotčeny požadavky povolení podle nařízení (EU) 2021/821, mohou příslušné orgány povolit prodej, dodávku, převod nebo vývoz zboží a technologií dvojího užití nebo poskytnutí související technické nebo finanční pomoci pro nevojenské použití a pro nevojenské konečné uživatele, pokud shledaly, že toto zboží nebo technologie nebo související technická nebo finanční pomoc jsou: a) určeny pro spolupráci mezi Unií, státními správami členských států a státní správou Ruska v čistě civilních záležitostech; b) určeny pro mezivládní spolupráci v oblasti kosmických programů; c) určeny pro provoz, údržbu, přepracování paliva a bezpečnost civilních jaderných kapacit, jakož i pro civilní jadernou spolupráci, zejména v oblasti výzkumu a vývoje; d) určeny pro námořní bezpečnost; e) určeny pro civilní sítě elektronických komunikací, jež nejsou veřejně dostupné a nejsou majetkem subjektu, který je pod veřejnou kontrolou nebo z více než 50 % ve veřejném vlastnictví; f) určeny k výhradnímu použití subjekty vlastněnými nebo výhradně či společně ovládanými právnickou osobou, subjektem nebo orgánem založeným nebo zřízeným podle práva členského státu nebo partnerské země; g) určeny pro diplomatická zastoupení Unie, členských států a partnerských zemí, včetně delegací, velvyslanectví a misí; h) určeny pro zajištění kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti informací fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů v Rusku s výjimkou jeho státní správy a podniků přímo či nepřímo ovládaných touto státní správou.

[…]

5. Odchylně od odstavců 1 a 2 tohoto článku a aniž jsou dotčeny požadavky povolení podle nařízení (EU) 2021/821, mohou příslušné orgány povolit prodej, dodávku, převod nebo vývoz zboží a technologií dvojího užití nebo poskytnutí související technické nebo finanční pomoci pro nevojenské použití a pro nevojenské konečné uživatele, pokud shledaly, že toto zboží nebo technologie nebo související technická nebo finanční pomoc mají být dodány nebo poskytnuty na základě smlouvy uzavřené před 26. únorem 2022 nebo doplňkových smluv, které jsou k plnění takové smlouvy nezbytné, pokud je o povolení požádáno před dnem 1. května 2022.“

11 Článek 3 odst. 7 pozměněného rozhodnutí 2014/512 stanoví následující:

„Při rozhodování o žádosti o povolení v souladu s odstavci 4 a 5 neudělí příslušné orgány povolení, pokud mají dostatečné důvody se domnívat, že:

i) konečným uživatelem by mohl být vojenský konečný uživatel, fyzická nebo právnická osoba, subjekt nebo orgán uvedení v příloze IV nebo že by zboží mohlo být určeno k vojenskému konečnému použití, ledaže jsou tento prodej, dodávka, převod nebo vývoz zboží a technologií uvedených v odstavci 1 nebo poskytnutí související technické nebo finanční pomoci povoleny podle čl. 3b odst. 1 písm. a).“

12 Článek 3a odst. 1 tohoto rozhodnutí stanoví následující:

„1. Zakazuje se přímo nebo nepřímo prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet zboží a technologie, které by mohly přispět k vojenskému nebo technologickému posílení Ruska nebo k rozvoji jeho odvětví obrany a bezpečnosti, bez ohledu na to, zda pocházejí z Unie či nikoli, jakékoli fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku nebo pro použití v Rusku.“

13 Odstavec 2 uvedeného článku 3a přebírá znění čl. 3 odst. 2 pozměněného rozhodnutí 2014/512.

14 Odstavec 7 téhož článku 3a přebírá znění čl. 3 odst. 7 pozměněného rozhodnutí 2014/512.

15 Článek 3b odst. 1 pozměněného rozhodnutí 2014/512 stanoví následující:

„Pokud jde o fyzické či právnické osoby, subjekty nebo orgány uvedené na seznamu v příloze IV a odchylně od článků 3 a 3a tohoto rozhodnutí a aniž jsou dotčeny požadavky na povolení podle nařízení (EU) 2021/821, mohou příslušné orgány členského státu povolit prodej, dodávky, převod nebo vývoz zboží a technologií dvojího užití a zboží a technologií uvedených v článku 3a tohoto rozhodnutí nebo poskytnutí související technické nebo finanční pomoci pouze tehdy, pokud určí, že:

a) takové zboží nebo technologie nebo související technická nebo finanční pomoc jsou nezbytné k naléhavému zabránění nebo zmírnění události s pravděpodobným závažným a významným dopadem na lidské zdraví a bezpečnost nebo na životní prostředí; nebo

b) takové zboží nebo technologie nebo související technická či finanční pomoc mají být dodány podle smlouvy uzavřené přede dnem 26. února 2022 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takové smlouvy nezbytné, pokud je o povolení požádáno přede dnem 1. května 2022.“

16 Článek 2 odst. 1, 2, 4 a 5 a čl. 2a odst. 1, 2, 4 a 5 pozměněného nařízení č. 833/2014 v podstatě přebírají znění čl. 3 odst. 1, 2, 4 a 5 a čl. 3a odst. 1, 2, 4 a 5 pozměněného rozhodnutí 2014/512. Stejně tak čl. 2 odst. 7, čl. 2a odst. 7 a článek 2b pozměněného nařízení č. 833/2014 v podstatě přebírají obsah čl. 3 odst. 7, čl. 3a odst. 7 a článku 3b pozměněného rozhodnutí 2014/512.

17 Dne 25. února 2023 přijala Rada původní akty a název žalobkyně byl zařazen do bodu 499 sporných seznamů každého z těchto aktů.

18 Bod 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 převzatý do bodu 4 odůvodnění nařízení 2023/427 uvádí, že „96 položek [bylo doplněno na sporné seznamy], tj. na seznamy subjektů, které přímo podporují ruský vojensko-průmyslový komplex v útočné válce proti Ukrajině, na něž se vztahují přísnější omezení vývozu zboží a technologií dvojího užití, jakož i zboží a technologií, které by mohly přispět k technologickému posílení Ruska v oblasti obrany a bezpečnosti“.

19 Dopisem ze dne 1. března 2023 požádala žalobkyně Radu o poskytnutí informací a důkazů, na nichž byla založena omezující opatření, která se jí týkala. Kromě toho žalobkyně uvedla, že si vyhrazuje právo předložit vyjádření a požádat Radu, aby přehodnotila své rozhodnutí o zařazení jejího názvu na sporné seznamy.

20 Vzhledem k tomu, že Rada neodpověděla, žalobkyně dopisem ze dne 17. března 2023 svou žádost zopakovala.

21 Dopisem ze dne 31. března 2023 uvedla Rada, že není povinna oznamovat osobám a subjektům uvedeným na sporných seznamech důvody jejich zařazení na tyto seznamy a že veškeré informace odůvodňující zařazení názvu žalobkyně na tyto seznamy jsou obsaženy v článcích 3 a 3b pozměněného rozhodnutí 2014/512, v článcích 2, 2a a 2b pozměněného nařízení č. 833/2014 a v bodě 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 a v bodě 4 odůvodnění nařízení 2023/427.

II. Skutečnosti následující po podání žaloby

22 Na základě rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1217 ze dne 23. června 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/512 (Úř. věst. 2023, L 159 I, s. 451), a nařízení Rady (EU) 2023/1214 ze dne 23. června 2023, kterým se mění nařízení č. 833/2014 (Úř. věst. 2023, L 159 I, s. 1), byly sporné seznamy změněny, zejména doplněním následujícího úvodního textu:

„Tato příloha obsahuje seznam fyzických nebo právnických osob, subjektů nebo orgánů, které jsou vojenskými koncovými uživateli, jsou součástí ruského vojensko-průmyslového komplexu nebo mají obchodní či jiné vazby na ruský obranný a bezpečnostní sektor nebo tento sektor jinak podporují. Tyto fyzické nebo právnické osoby, subjekty nebo orgány přispívají k vojenskému a technologickému posílení Ruska nebo k rozvoji jeho obranného a bezpečnostního sektoru. Zahrnují fyzické nebo právnické osoby, subjekty nebo orgány v jiných třetích zemích než v Rusku. Jejich zařazení do této přílohy neznamená, že by odpovědnost za jejich jednání byla připisována jurisdikci, v níž působí.“

23 Dne 20. července 2023 přijala Rada akt z července 2023.

24 Dne 24. července 2023 zaslala Rada žalobkyni dopis, v němž ji informovala o prodloužení platnosti dotčených omezujících opatření vůči ní.

25 Dne 30. listopadu 2023 zaslala žalobkyně Radě dopis, v němž ji požádala, aby přehodnotila své rozhodnutí prodloužit platnost uvedených opatření, jakož i o přístup ke všem relevantním dokumentům.

26 Dne 29. ledna 2024 přijala Rada akt z ledna 2024, prostřednictvím něhož byl název žalobkyně nadále uváděn na sporných seznamech.

27 Dne 30. ledna 2024 odpověděla Rada na dopis žalobkyně ze dne 30. listopadu 2023.

III. Návrhová žádání účastnic řízení

28 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené akty v rozsahu, v němž tyto akty zařazují a ponechávají její název na sporných seznamech;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení a Evropské komisi náhradu nákladů řízení spojených s jejím vedlejším účastenstvím.

29 Rada podporovaná Komisí navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– podpůrně, v případě zrušení napadených aktů, zachoval jejich účinky až do dne uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku uvedené v čl. 56 prvním pododstavci statutu Soudního dvora Evropské unie, nebo bude-li podán kasační opravný prostředek, až do případného zamítnutí tohoto kasačního opravného prostředku;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

IV. Právní otázky

A. K přípustnosti dodatečných důkazů předložených žalobkyní

30 Dopisem ze dne 19. června 2024 předložila žalobkyně na základě čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu dodatečné důkazy. Rada a Komise zpochybňují přípustnost těchto důkazů.

31 Je třeba připomenout, že čl. 85 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že hlavní účastníci řízení mohou výjimečně předložit nebo navrhnout další důkazy před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné.

32 V projednávané věci je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředložila žádné důkazy, které by mohly odůvodnit pozdní předložení dotčených dodatečných důkazů, které mají podobu dokumentů.

33 Jak uvádí Rada, podporovaná Komisí, všechny tyto dokumenty, s výjimkou dokumentů uvedených v přílohách AE.9 a AE.11, byly zveřejněny nebo vydány ještě před podáním žaloby. Dokumentem uvedeným v příloze AE.9 je licence vydaná žalobkyni dne 9. listopadu 2023. Obdobně

dokumentem uvedeným v příloze AE.11 je dopis ze dne 27. října 2023 adresovaný žalobkyni na její žádost. Žalobkyně tedy musela být s těmito dokumenty seznámena ihned po jejich vydání a mohla je předložit nejpozději jako přílohu svého druhého návrhu na úpravu žaloby.

34 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že žalobkyně neodůvodnila ve smyslu čl. 85 odst. 3 jednacího řádu opožděné předložení dodatečných důkazů předložených dne 19. června 2024. Tyto důkazy jsou tudíž nepřípustné a Tribunál k nim při posuzování této žaloby nepřihlédne.

B. K věci samé

35 Žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, druhý z porušení povinnosti uvést odůvodnění, třetí z nesprávného posouzení a čtvrtý z porušení zásady proporcionality.

36 Tribunál považuje za vhodné zkoumat nejprve druhý žalobní důvod a poté první, třetí a čtvrtý žalobní důvod.

1. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

37 Žalobkyně tvrdí, že Rada neuvedla žádné individuální důvody pro zařazení jejího názvu na sporné seznamy, ani jí nesdělila konkrétní důvody, které ji vedly k závěru, že je subjektem přímo podporujícím ruský vojensko-průmyslový komplex, v důsledku čehož nemohla znát důvody, pro které byl na ně její název zařazen.

38 Podle žalobkyně jí znění bodu 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 ve spojení s čl. 3 odst. 7, čl. 3a odst. 7 a článkem 3b pozměněného rozhodnutí 2014/512, na které Rada odkázala ve svých písemnostech, neumožňuje pochopit důvody, proč byl její název zařazen na sporné seznamy. Není uvedeno, zda byl její název zařazen z důvodu, že dodávala zboží a technologie dvojího užití nebo zboží a technologie, které by mohly přispět k vojenskému a technologickému posílení Ruska nebo k rozvoji jeho obranného a bezpečnostního sektoru.

39 Žalobkyně rovněž uvádí, že projednávaná věc se liší od věcí, z nichž vzešla judikatura citovaná Radou.

40 Rada podporovaná Komisí s touto argumentací nesouhlasí.

41 Podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU platí, že „[p]rávní akty musí obsahovat odůvodnění“. Kromě toho podle čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) právo na řádnou správu zahrnuje mimo jiné „povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí“.

42 Je třeba připomenout, že cílem povinnosti uvést odůvodnění aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení osoby, jež je logickým důsledkem zásady dodržování práva na obhajobu, je zaprvé poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je akt opodstatněný, nebo je případně stižen vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost před unijním soudem, a zadruhé umožnit tomuto soudu přezkoumat legalitu tohoto aktu (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 102 a citovaná judikatura).

43 Podle ustálené judikatury platí, že odůvodnění požadované článkem 296 SFEU a článkem 41 odst. 2 písm. c) Listiny musí být přizpůsobeno povaze napadeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a aby příslušný soud mohl provést přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech daného případu (viz rozsudek ze dne 13. září 2018, DenizBank v. Rada, T-798/14, EU:T:2018:546, bod 70 a citovaná judikatura).

44 Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotyčnou oblast. Akt nepříznivě zasahující do právního postavení je dostatečně odůvodněn zvláště tehdy, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a umožňují jí pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato. Stupeň podrobnosti odůvodnění aktu dále musí být přiměřený materiálním možnostem a technickým podmínkám, za kterých musí být akt vydán, nebo lhůtě, v níž musí být akt přijat (viz rozsudky ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, body 103 a 104 a citovaná judikatura, a ze dne 20. září 2023, Mordašov v. Rada, T-248/22, nezveřejněný, EU:T:2023:573, body 46 a 47 a citovaná judikatura).

45 Je třeba podotknout, že v projednávané věci představují příslušná ustanovení napadených aktů, pokud jde o žalobkyni, omezující opatření, která mají charakter individuálního rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada, T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545, bod 86).

46 Judikatura přitom v tomto smyslu upřesnila, že odůvodnění aktu Rady, kterým se ukládá omezující opatření, musí nejen identifikovat právní základ tohoto opatření, ale i uvést specifické a konkrétní důvody, na základě kterých Rada při výkonu své diskreční pravomoci dospěla k závěru, že se takové opatření musí uplatnit na dotyčnou osobu (rozsudek ze dne 3. července 2014, National Iranian Tanker Company v. Rada, T-565/12, EU:T:2014:608, bod 38; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 25. ledna 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence v. Rada, T-255/15, nezveřejněný, EU:T:2017:25, bod 55).

47 Zaprvé je třeba připomenout, že všechna dotčená omezující opatření spadají do žalobkyni známého kontextu mezinárodního napětí, které předcházelo přijetí relevantních ustanovení rozhodnutí 2014/512, připomenutých v bodech 9 až 16 výše. Z bodů 1 až 8 odůvodnění rozhodnutí 2014/512 vyplývá, že vyhlášeným cílem těchto opatření je zvýšit náklady na činnosti Ruské federace, které narušují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, a podpořit mírové urovnání krize. Rozhodnutí 2014/512 tak uvádí celkovou situaci, jež vedla k jeho přijetí, a obecné cíle, o jejichž dosažení toto rozhodnutí usiluje (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 123).

48 Zadruhé je třeba uvést, že čl. 3 odst. 1 a 2 a čl. 3a odst. 1 a 2 pozměněného rozhodnutí 2014/512 stanoví za podmínek stanovených v těchto ustanoveních zákaz prodeje, dodávek, převodu nebo vývozu zboží a technologií dvojího užití a zákaz poskytování technické pomoci, zprostředkovatelských služeb nebo jiných služeb, jakož i zákaz poskytování financování nebo finanční pomoci související s uvedeným zbožím a technologiemi jakékoli osobě, subjektu nebo orgánu v Rusku. Podle čl. 3 odst. 7 a čl. 3a odst. 7 uvedeného rozhodnutí se v zásadě ani neuděluje žádné povolení odchylující se od uvedených zákazů, pokud by konečným uživatelem mohl být vojenský konečný uživatel, fyzická nebo právnická osoba, subjekt nebo orgán uvedení v příloze IV nebo by dotyčné zboží mohlo být určeno k vojenskému konečnému použití.

49 V tomto ohledu z bodu 12 odůvodnění rozhodnutí 2022/327, kterým byly změněny články 3 a 3a rozhodnutí 2014/512, vyplývá, že vzhledem k závažnosti situace na Ukrajině považovala Rada za vhodné přijmout další omezující opatření v reakci na destabilizující akce Ruské federace. V této souvislosti Rada považovala za vhodné stanovit další omezení vývozu, dodávek nebo převodu zboží dvojího užití a určitého zboží a technologií, které by mohly přispět k technologickému posílení ruského obranného a bezpečnostního sektoru.

50 Kromě toho z bodu 5 odůvodnění rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/430 ze dne 15. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/512 (Úř. věst. 2022, L 87 I, s. 56), vyplývá, že vzhledem ke zhoršení situace na Ukrajině považovala Rada za nezbytné zpřísnit omezení vývozu zboží dvojího užití a zboží uvedeného v článku 3a pozměněného rozhodnutí 2014/512.

51 Jak bylo připomenuto v bodě 18 výše, z bodu 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 a z bodu 4 odůvodnění nařízení 2023/427 navíc vyplývá, že na sporné seznamy bylo zařazeno 96 položek, včetně položky týkající se žalobkyně, jako subjektů, které přímo podporují vojensko-průmyslový komplex Ruské federace v útočné válce proti Ukrajině.

52 Pokud jde o akty z července 2023 a ledna 2024 (dále společně jen „akty o ponechání na seznamech“), je toto tvrzení posíleno zněním úvodního textu přílohy IV rozhodnutí 2014/512 a nařízení č. 833/2014, ve znění rozhodnutí 2023/1217 a nařízení 2023/1214, což je text, který je citován v bodě 22 výše.

53 Je však třeba konstatovat, že specifické a konkrétní důvody, proč měla Rada při výkonu své diskreční posuzovací pravomoci za to, že se dotčená opatření mají na žalobkyni vztahovat ve smyslu judikatury uvedené v bodě 46 výše, odpovídají v projednávané věci kritériím, která jsou stanovena v příslušných ustanoveních a bodech odůvodnění napadených aktů.

54 V důsledku toho byl název žalobkyně zapsán do sporných seznamů z toho důvodu, že splňovala specifické a konkrétní podmínky stanovené v příslušných ustanoveních a v bodech odůvodnění napadených aktů, totiž že byla považována za subjekt přímo podporující ruský vojensko-průmyslový komplex.

55 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že skutečnost, že pro přijetí omezujících opatření, která se vztahují na několik osob, byly uplatněny stejné úvahy, nevylučuje, že uvedené úvahy vedou k dostatečně konkrétnímu odůvodnění pro každou z dotčených osob (viz rozsudek ze dne 13. září 2018, Vněšekonombank v. Rada, T-737/14, nezveřejněný, EU:T:2018:543, bod 76 a citovaná judikatura).

56 Jak bylo připomenuto v bodech 18 a 51 výše, z bodu 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 a z bodu 4 odůvodnění nařízení 2023/427 totiž vyplývá, že na sporné seznamy bylo doplněno 96 položek. V bodě 10 odůvodnění se uvádí, že na tyto seznamy jsou zařazeny „subjekt[y], které přímo podporují ruský vojensko-průmyslový komplex v útočné válce proti Ukrajině, na něž se vztahují přísnější omezení vývozu zboží a technologií dvojího užití, jakož i zboží a technologií, které by mohly přispět k technologickému posílení Ruska v oblasti obrany a bezpečnosti“. Tato omezení jsou stanovena v čl. 3 odst. 7 a čl. 3a odst. 7 uvedeného rozhodnutí.

57 Avšak s ohledem na politický kontext existující ke dni přijetí dotčených omezujících opatření a na význam zabránění subjektům přímo podporujícím vojensko-průmyslový komplex Ruské federace v její útočné válce proti Ukrajině v nákupu zboží dvojího užití nebo zboží uvedeného v článku 3a pozměněného rozhodnutí 2014/512, s ohledem na cíl těchto opatření, jímž je zvýšit náklady na

akce Ruské federace, jejichž cílem je narušit územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny a podpořit mírové urovnání krize, lze rozhodnutí Rady přijmout taková opatření vůči subjektům patřícím do odvětví telekomunikací snadno pochopit ve světle uvedeného cíle těchto opatření (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 13. září 2018, Almaz-Antey v. Rada, T-515/15, nezveřejněný, EU:T:2018:545, bod 96 a citovaná judikatura).

58 Z toho vyplývá, že v rámci stanovení dodatečných omezení stanovených v čl. 3 odst. 7 a čl. 3a odst. 7 pozměněného rozhodnutí 2014/512 mohla žalobkyně pochopit, že byla zařazena na sporné seznamy z důvodu, že byla považována za subjekt, který přímo podporoval ruský vojensko-průmyslový komplex v jeho útočné válce proti Ukrajině, s ohledem na skutečnost, že byla jedním z hlavních mobilních telefonních a telekomunikačních operátorů v Rusku, a na politický kontext v době přijetí napadených aktů.

59 V tomto ohledu, jak uvádí Rada ve svých písemnostech, byla žalobkyni uložena omezení týkající se zboží dvojího užití a určitého zboží a technologií, které by mohly přispět k technologickému posílení ruského obranného a bezpečnostního sektoru, aby jí bylo zabráněno v získání tohoto zboží a v tom, aby jeho používáním napomáhala agresi Ruské federace proti Ukrajině, a to buď poskytováním telekomunikačních služeb ruské armádě, nebo poskytováním telekomunikačních služeb civilním zákazníkům v oblastech Ukrajiny okupovaných Ruskou federací.

60 Stejně tak důvod pro prodloužení platnosti těchto opatření prostřednictvím aktů o ponechání na seznamech lze snadno pochopit s ohledem na body 2 a 3 odůvodnění těchto aktů, jakož i na úvodní text přílohy IV, které opakují odsouzení útočné války vedené Ruskou federací proti Ukrajině. Vzhledem k pokračování protiprávního jednání bylo vhodné zachovat uložená opatření a přijmout další opatření.

61 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že Rada neporušila povinnost uvést odůvodnění, a proto musí být druhý žalobní důvod zamítnut.

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu

a) K přípustnosti

62 Aniž by výslovně vznesla námitku nepřípustnosti, Rada tvrdí, že první žalobní důvod je málo strukturovaný a lze mít za to, že nesplňuje požadavky čl. 76 písm. d) jednacího řádu.

63 V tomto ohledu je třeba na úvod uvést, že podle čl. 76 písm. d) jednacího řádu musí žaloba obsahovat předmět sporu, dovolávané žalobní důvody a argumenty, jakož i stručný popis uvedených žalobních důvodů a tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu vykonat přezkum případně i bez dalších podpůrných informací (rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 191).

64 Je třeba rovněž připomenout, že pro to, aby byla žaloba podaná k Tribunálu přípustná, je zejména nezbytné, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby (rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 192).

65 Je třeba konstatovat, že skutkové a právní okolnosti, na kterých žalobkyně zakládá svou argumentaci, jsou ze znění žaloby srozumitelné. V žalobě jsou uvedeny právní okolnosti, kterých se žalobkyně dovolává, byť stručně, ale dostatečně, skutkové okolnosti, na nichž je založena, zejména ty, které se týkají skutečnosti, že nebyla nikdy informována ani vyslechnuta ohledně zařazení jejího názvu na sporné seznamy. Rada byla rovněž schopna ve svých písemnostech na tuto argumentaci odpovědět. Tribunál byl rovněž schopen identifikovat argumentaci žalobkyně. Z toho vyplývá, že první žalobní důvod je přípustný.

b) K věci samé

66 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila oznamovací povinnost a její právo být vyslechnuta. Uvádí, že nebyla informována o zařazení svého názvu na sporné seznamy a že nedošlo ani ke zveřejnění oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, ani k individuálnímu oznámení napadených aktů Radou.

67 Žalobkyně zejména tvrdí, že jí Rada neumožnila předložit vyjádření a že sdělení důkazů na podporu jejího zařazení na sporné seznamy, k němuž došlo pouze prostřednictvím žalobní odpovědi, je protiprávní.

68 V návrzích na úpravu žaloby žalobkyně dodává, že jí Rada ani při přijímání aktů o ponechání na seznamech neposkytla možnost vyjádřit se k prodloužení platnosti omezujících opatření vůči ní a že důkazy musí být pro účely určení opodstatněnosti napadených aktů prohlášeny za nepřípustné. Podpůrně žalobkyně v prvním návrhu na úpravu žaloby uvádí, že pokud by měl Tribunál za to, že Rada nebyla povinna jí před přijetím aktu z července 2023 sdělit svůj záměr ponechat její název na sporných seznamech a sdělit jí skutečnosti, o které se tento akt opírá, vznáší námitku protiprávnosti rozhodnutí 2014/512 a nařízení č. 833/2014 na základě článku 277 SFEU.

69 Rada podporovaná Komisí s touto argumentací nesouhlasí.

70 Je třeba připomenout, že právo být vyslechnut v každém řízení stanovené v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny, které je nedílnou součástí dodržování práva na obhajobu, zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75 a citovaná judikatura).

71 Dodržení práva na obhajobu vyžaduje, aby v rámci řízení týkajícího se přijetí rozhodnutí o zařazení jména osoby na seznam, který je uveden v příloze aktu o omezujících opatřeních, příslušný unijní orgán sdělil dotyčné osobě důvody a informace svědčící v její neprospěch, na nichž tento orgán hodlá založit své rozhodnutí. Při tomto sdělení musí příslušný unijní orgán umožnit této osobě účinným způsobem se vyjádřit k důvodům použitým proti ní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 111 a 112).

72 Článek 52 odst. 1 Listiny nicméně umožňuje omezit výkon práv v ní zakotvených, pokud dotyčné omezení respektuje podstatu dotčeného základního práva a je s ohledem na zásadu proporcionality nezbytné a skutečně odpovídá cílům obecného zájmu uznaným Unií. V tomto ohledu Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že právo na obhajobu může podléhat omezením nebo

odchylkám, a to zejména v oblasti omezujících opatření přijatých v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 77 a citovaná judikatura).

73 Kromě toho porušení práva na obhajobu musí být posouzeno v závislosti na konkrétních okolnostech každého projednávaného případu, zejména z hlediska povahy dotčeného aktu, kontextu, v němž byl přijat, a právních norem upravujících danou oblast (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 102 a citovaná judikatura).

74 Dále je třeba připomenout, že unijní soud rozlišuje na jedné straně původní zařazení jména osoby na dotčené seznamy a na druhé straně ponechání jména dotčené osoby na uvedených seznamech (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. dubna 2015, Al-Chihabi v. Rada, T-593/11, EU:T:2015:249, bod 40).

75 Ve světle těchto zásad vytyčených judikaturou je třeba analyzovat tento žalobní důvod.

1) K původním aktům

76 Pokud jde zaprvé o argument žalobkyně, podle kterého jí měla Rada individuálně oznámit napadené akty v rozsahu, v němž stanovují omezující opatření namířená vůči ní, je třeba poznamenat, že skutečnost, že Rada žalobkyni individuálně neoznámila napadené akty, může sice mít dopad na stanovení okamžiku, kdy začala běžet lhůta pro podání žaloby, avšak není sama o sobě důvodem pro zrušení napadených aktů. Žalobkyně v této souvislosti neuplatňuje žádný argument, který by prokázal, že absence individuálního oznámení těchto aktů v projednávané věci způsobila porušení práv žalobkyně, které by odůvodňovalo jejich zrušení v rozsahu, v němž se jí týkají (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 82 a citovaná judikatura).

77 Zadruhé je třeba připomenout, že co se týče dodržení práva být vyslechnut, z judikatury vyplývá, že v případě prvotního rozhodnutí o zařazení jména osoby nebo názvu subjektu na seznam osob a subjektů, jejichž finanční prostředky jsou zmrazeny, nemá Rada povinnost předem sdělit dotyčné osobě nebo subjektu důvody, které ji k tomuto zařazení vedou. Takové opatření totiž musí mít z povahy možnost využít účinku překvapení a musí se neprodleně uplatnit, aby nebyla zmařena jeho účinnost. Na základě žádosti adresované Radě mají dotyčná osoba nebo subjekt rovněž právo vyjádřit své stanovisko k těmto skutečnostem po přijetí aktu (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 80 a citovaná judikatura).

78 Taková odchylka od základního práva být vyslechnut v řízení, které předchází přijetí omezujících opatření, je odůvodněna nutností zajistit účinnost opatření o zmrazení finančních prostředků a v konečném důsledku bezpečnostními imperativy nebo důvody spojenými s mezinárodními vztahy Unie a jejích členských států (viz rozsudek ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 81 a citovaná judikatura).

79 Kromě toho je třeba připomenout, že ani příslušná ustanovení aktů zavádějících omezující opatření, ani obecná zásada dodržování práva na obhajobu nepřiznávají dotčeným osobám právo na formální slyšení, přičemž postačuje možnost předložit písemné vyjádření (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 12. února 2020, Amisi Kumba v. Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 75 a citovaná judikatura).

80 Jak uvedla Rada ve svých písemnostech a na jednání, v projednávané věci je třeba uvést, že původní akty měly mít účinek překvapení, aby byla zaručena jejich účinnost a zabráněno tomu, aby žalobkyně mohla získat zejména vývozní povolení pro zboží a technologie uvedené v článcích 3 a 3a pozměněného rozhodnutí 2014/512 nebo uzavírat smlouvy, na jejichž základě se uplatní některá z výjimek stanovených v čl. 3b odst. 1 uvedeného rozhodnutí. Rada tedy nebyla povinna vyslechnout žalobkyni před jejím prvotním zařazením na seznam ve smyslu judikatury citované v bodě 79 výše, takže nedošlo k porušení práva žalobkyně být v tomto ohledu vyslechnuta.

81 Zatřetí, pokud jde o skutečnost, že Rada před přijetím dotčených omezujících opatření nesdělila důvody pro přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni, z judikatury citované v bodě 77 výše vyplývá, že na žádost žalobkyně, v rozsahu, v němž omezení uložená žalobkyni na základě příslušných ustanovení původních aktů představují omezující opatření, která se jí individuálně dotýkají, byla Rada povinna sdělit žalobkyni důvody pro uplatnění těchto opatření bezprostředně po přijetí těchto aktů.

82 V tomto ohledu je třeba připomenout, že právo na účinnou soudní ochranu zakotvené v článku 47 Listiny vyžaduje, aby měl dotyčný možnost seznámit se s důvody přijatého rozhodnutí, které se ho týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na jeho žádost, aniž je dotčena pravomoc příslušného soudu požadovat jejich sdělení od dotčeného orgánu, aby mu tak bylo umožněno hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud, jakož i k tomu, aby byl tento soud plně schopen provést přezkum legality dotčeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100 a citovaná judikatura).

83 V projednávané věci ze spisu vyplývá, že na dopisy žalobkyně ze dne 1. a 17. března 2023 odpověděla Rada dopisem ze dne 31. března 2023, že veškeré informace odůvodňující zařazení jejího názvu na sporné seznamy jsou obsaženy v bodě 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 a v článcích 3 a 3b pozměněného rozhodnutí 2014/512 a v bodě 4 odůvodnění a v článcích 2, 2a a 2b pozměněného nařízení č. 833/2014.

84 Je tedy třeba uvést, že důvod použitý Radou k uložení omezujících opatření vůči žalobkyni, který je obsažen v příslušných ustanoveních samotných původních aktů, spočívá v podstatě ve skutečnosti, že žalobkyně je subjektem, který přímo podporuje ruský vojensko-průmyslový komplex.

85 Jak vyplývá z bodu 58 výše, žalobkyně tedy byla schopna pochopit důvody, proč byl její název zařazen do sporných seznamů, což jí umožnilo hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je vhodné předložit věc příslušnému soudu ve smyslu judikatury citované v bodě 82 výše.

2) K aktům o ponechání na seznamech

86 Pokud jde o rozhodnutí spočívající v ponechání omezujících opatření v platnosti vůči osobě, na kterou se již tato opatření vztahují, je Rada povinna sdělit této osobě skutečnosti, které má k dispozici a jimiž odůvodňuje své rozhodnutí, a musí jí umožnit účelně vyjádřit stanovisko k důvodům, které jsou vůči ní uplatněny, před přijetím tohoto rozhodnutí. Splnění této dvojí procesní povinnosti musí předcházet přijetí tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. prosince 2011, France v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 62 a citovaná judikatura, a ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 111 až 113 a citovaná judikatura).

87 Je však třeba podotknout, že právo být vyslechnut před přijetím aktů ponechávajících v platnosti omezující opatření vůči osobám, na které se tato opatření již vztahují, je nutno dodržet, pokud vůči nim Rada uplatnila nové skutečnosti, a nikoliv tehdy, když je takové ponechání na seznamu založeno na důvodech, které se shodují s důvody pro přijetí původního aktu, jímž byla dotčená omezující opatření uložena (rozsudky ze dne 28. července 2016, Tomana a další v. Rada a Komise, C-330/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:601, bod 67, a ze dne 7. června 2023, Šakutin v. Rada, T-141/21, nezveřejněný, EU:T:2023:303, bod 74).

88 I když je tedy ponechání názvu žalobkyně na sporných seznamech, o němž bylo rozhodnuto v aktech o ponechání na seznamech, založeno, jak je tomu v projednávané věci, na důvodech, které se shodují s důvody pro přijetí původních aktů ukládajících předmětná omezující opatření, je Rada povinna při pravidelném přezkumu omezujících opatření uložených žalobkyni případně sdělit žalobkyni nové skutečnosti, kterými znovu aktualizovala informace týkající se nejen její osobní situace, ale i situace v dotčené třetí zemi, a získat vyjádření k těmto skutečnostem před přijetím rozhodnutí o ponechání na seznamech (viz rozsudek ze dne 7. června 2023, Šakutin v. Rada, T-141/21, nezveřejněný, EU:T:2023:303, bod 76 a citovaná judikatura).

89 V projednávané věci se přitom odůvodnění aktů o ponechání na seznamech neliší od odůvodnění původních aktů, takže Rada neměla povinnost vyslechnout žalobkyni před jejich přijetím podle judikatury citované v bodě 86 výše.

90 Argument žalobkyně, že jí Rada neprávem nesdělila důvody aktů o ponechání na seznamech, musí být tudíž odmítnut. Stejně tak podle judikatury uvedené v bodech 86 a 87 výše nebylo v projednávané věci povinností Rady informovat žalobkyni o svém záměru ponechat její název na sporných seznamech.

91 Kromě toho je třeba uvést, že Rada dopisem ze dne 24. července 2023 odpověděla na žádost žalobkyně ze dne 13. června 2023 o odstranění jejího názvu ze sporných seznamů. V tomto dopise Rada uvedla, že důvod pro zařazení názvu žalobkyně na tyto seznamy, totiž skutečnost, že přímo podporovala ruský vojensko-průmyslový komplex v jeho útočné válce proti Ukrajině, byl jasně uveden v příslušných ustanoveních aktů o ponechání na seznamech a v bodě 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434. Vzhledem k tomu, že argumenty vznesené žalobkyní byly v podstatě shrnutím argumentů uvedených v žalobě v projednávané věci, odkázala Rada žalobkyni na žalobní odpověď. Dále Rada informovala žalobkyni, že se rozhodla ponechat její název na sporných seznamech a že může předložit nové vyjádření do 1. prosince 2023.

92 Pokud jde o akt z ledna 2024, Rada dopisem ze dne 30. ledna 2024 odpověděla na dopis žalobkyně ze dne 6. prosince 2023 a zdůraznila, že z důvodů uvedených v jejím vyjádření obsaženém v prvním návrhu na úpravu žaloby nejsou argumenty uvedené v tomto dopise ze dne 6. prosince 2023 opodstatněné.

93 Rada zejména připomněla, že i když neměla k dispozici samostatný důkazní spis týkající se žalobkyně, neznamená to, že v okamžiku zařazení jejího názvu na sporné seznamy nevěděla o veřejně dostupných informacích týkajících se jejích předchozích činností a smluv s ruskou armádou a dále že požadované dokumenty již byly žalobkyni poskytnuty v příloze žalobní odpovědi v projednávané věci.

94 Pokud jde o argument žalobkyně vytýkající Radě, že jí poskytla dokumentaci na podporu jejího ponechání na sporných seznamech až v žalobní odpovědi, je třeba uvést, že tato dokumentace, oznámená dne 10. července 2024, nepředstavuje „nové skutečnosti“ ve smyslu judikatury citované

v bodě 87 výše, jelikož ponechání názvu žalobkyně na seznamech je založeno na stejných důvodech, jako jsou důvody pro prvotní zařazení. V každém případě, pokud jde o akty o ponechání na seznamech, k oznámení této dokumentace došlo v přiměřené lhůtě, která byla dostatečná k tomu, aby žalobkyni za konkrétních okolností projednávané věci umožnila uplatnit právo na obhajobu.

95 První žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

96 Pokud jde dále o námitku protiprávnosti, kterou žalobkyně vznesla podpůrně a která se týká rozhodnutí 2014/512 a nařízení č. 833/2014, žalobkyně namítá protiprávnost těchto aktů, pokud by byly vykládány v tom smyslu, že Rada mohla rozhodnout o ponechání jména osoby nebo názvu subjektu na sporných seznamech, aniž předtím sdělila důvody takového rozhodnutí nebo úmysl tak učinit. V tomto ohledu, jak uznává Rada, z čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny vyplývá, že právo být vyslechnut musí být dodrženo v každém řízení, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do právního postavení, i když použitelná právní úprava takovou formální náležitost výslovně nestanoví (viz rozsudek ze dne 12. května 2022, Boshab v. Rada, C-242/21 P, nezveřejněný, EU:C:2022:375, bod 62 a citovaná judikatura). Jak vyplývá z bodů 87 a 90 výše, právo být vyslechnut před přijetím aktů, které zachovávají omezující opatření vůči osobám, na něž se tato opatření již vztahují, se však neuplatní, pokud je toto zachování založeno na stejných důvodech, které odůvodňovaly přijetí původního aktu, jímž byla uložena dotčená omezující opatření.

97 Z toho vyplývá, že právo žalobkyně být vyslechnuta muselo být dodrženo, i když napadené akty takové právo výslovně nepřiznávají, takže tato námitka protiprávnosti musí být zamítnuta.

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení

98 Žalobkyně tvrdí, že Rada neprokázala, že se zařazení jejího názvu na sporné seznamy opíralo o dostatečný skutkový základ.

99 V prvé řadě z bodu 10 odůvodnění rozhodnutí 2023/434 vyplývá, že Rada vycházela z domněnky, že žalobkyně přímo podporuje vojensko-průmyslový komplex Ruské federace v útočné válce proti Ukrajině. Žalobkyně přitom uvádí, že je na Radě, aby předložila důkaz o její podpoře uvedeného vojensko-průmyslového komplexu. Kromě toho je Rada, pokud je jí předložena žádost v tomto smyslu, povinna sdělit všechny skutečnosti, na nichž jsou přijaté akty založeny. Rada však uvedené povinnosti nesplnila.

100 Žalobkyně totiž zpochybňuje, že by byla subjektem poskytujícím přímou podporu vojensko-průmyslovému komplexu Ruské federace v její válce proti Ukrajině, a tvrdí, že i přes její opakované žádosti Rada nepředložila žádný důkaz na podporu tohoto tvrzení.

101 V druhé řadě žalobkyně v replice v odpovědi na skutečnosti předložené Radou v příloze žalobní odpovědi upřesňuje, že jelikož některé články z tisku předcházely napadeným aktům, pokud je Rada měla k dispozici, nesplnila svou povinnost poskytnout důkazy, které měla k dispozici. V opačném případě důkazy nemohly spočívat v odůvodnění *ex post*.

102 V třetí řadě důkazy přiložené k žalobní odpovědi neobjasňují kritéria pro zařazení na sporné seznamy ve vztahu k žalobkyni a nejsou přípustné z důvodu jejich opožděného předložení ve fázi žalobní odpovědi a jejich nespolehlivosti.

103 Ve čtvrté řadě žalobkyně zpochybňuje, že důkazy předložené Radou jsou dostatečné k prokázání, že poskytuje přímou podporu vojensko-průmyslovému komplexu Ruské federace.

104 Žalobkyně zaprvé zpochybňuje, že poskytování roamingových služeb v Chersonské, Záporožské, Doněcké, Luhanské oblasti a na Krymu usnadňuje integraci těchto oblastí do Ruské federace. Články v tisku předané Radou neprokazují opak.

105 Zadruhé žalobkyně popírá poskytování telekomunikačních služeb na Krymu a prodej SIM karet. Rovněž zpochybňuje věrohodnost snímků obrazovek týkajících se článků z tisku a internetových stránek, které Rada předložila na podporu tohoto tvrzení.

106 Zatřetí žalobkyně popírá, že by v Charkovské oblasti vybudovala infrastrukturu. V tomto ohledu výňatky z článků, ze kterých Rada vycházela, nepředstavují věrohodné důkazy.

107 Začtvrté žalobkyně zpochybňuje tvrzení Rady, že uzavřela smlouvy s ruskými vojenskými orgány, což má prokázat úzké spojení s nimi. V tomto ohledu tvrdí, že internetové stránky, na které Rada odkazuje, nejsou oficiálními internetovými stránkami, na nichž jsou uvedeny smlouvy uzavřené ruským státem, a dále že smlouvy uvedené v dokumentech předaných Radou předcházely invazi na Ukrajinu a jejich účel nesouvisí s vojenskými operacemi.

108 Kromě toho žalobkyně v příloze k prvnímu návrhu na úpravu žaloby předkládá zprávu o auditu, přičemž tvrdí, že tento audit vyvrací tvrzení Rady, že má infrastrukturu v Charkovské oblasti. Podle ní jednak skutečnost, že tato zpráva byla vypracována pro účely řízení před Tribunálem, nemá vliv na její spolehlivost, a jednak její výklad Radou je spekulativní. Žalobkyně je naproti tomu toho názoru, že tvrzení Rady týkající se těchto infrastruktur jsou založena pouze na důkazech pocházejících z téhož zdroje a nejsou příliš hodnověrná.

109 Rada podporovaná Komisí s touto argumentací nesouhlasí.

110 Podle ustálené judikatury je sice pravda, že Rada má určitou posuzovací pravomoc určit v každém jednotlivém případě, zda jsou splněna právní kritéria, na nichž jsou založena dotčená omezující opatření, nic to však nemění na tom, že unijní soudy musí zajistit v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů (viz rozsudky ze dne 3. července 2014, National Iranian Tanker Company v. Rada, T-565/12, EU:T:2014:608, body 54 a 55 a citovaná judikatura, a ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 61 a citovaná judikatura).

111 Je rovněž třeba připomenout, že efektivita soudního přezkumu zaručená v článku 47 Listiny zejména vyžaduje, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se rozhodnutí, kterým byla přijata nebo ponechána v platnosti omezující opatření, které se dotčené osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Je proto třeba ověřit skutečnosti uváděné ve shrnutí důvodů, ze kterých uvedené rozhodnutí vychází, tak, aby se soudní přezkum neomezoval na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119).

112 V rámci posouzení opodstatněnosti těchto důvodů musí být důkazy a údaje zkoumány s ohledem na jejich kontext, a nikoli izolovaně. Rada totiž důkazní břemeno unese, uvede-li před unijním soudem soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů

umožňující prokázat existenci dostatečné vazby mezi osobou, vůči níž je namířeno omezující opatření, a režimem či obecně řešenou situací (rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 124).

113 V případě zpochybnění je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkaz o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (viz rozsudek ze dne 15. června 2017, Kiselev v. Rada, T-262/15, EU:T:2017:392, bod 63 a citovaná judikatura).

114 Kromě toho přezkum legality po meritorní stránce, který přísluší Tribunálu, musí být proveden, zejména pokud jde o spory týkající se omezujících opatření, z hlediska nejen skutečností uvedených v odůvodněních sporných aktů, ale i skutečností, které v případě zpochybnění předloží Rada Tribunálu k prokázání opodstatněnosti tvrzených skutečností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. dubna 2021, Rada v. PKK, C-46/19 P, EU:C:2021:316, bod 64).

115 Opodstatněnost argumentů žalobkyně je třeba zkoumat ve světle těchto zásad vytyčených judikaturou.

a) K původním aktům

116 Pokud jde o původní akty, je třeba určit, zaprvé zda důkazy předložené Radou v příloze jejích písemností mohly být použity na podporu zařazení názvu žalobkyně na sporné seznamy a zadruhé zda se Rada dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobkyně přímo podporovala ruský vojensko-průmyslový komplex.

117 V tomto ohledu je třeba na úvod konstatovat, že Rada vycházela ze čtyř tvrzení, a sice že žalobkyně zaprvé poskytovala roamingové služby v Doněcké, Luhanské, Záporožské a Chersonské oblasti a na Krymu, zadruhé poskytovala telekomunikační služby na Krymu, zatřetí měla infrastrukturu v Charkovské oblasti a začtvrté uzavřela smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb s ruskou armádou.

1) K možnosti Rady odvolávat se na důkazy předložené ve fázi žalobní odpovědi

118 Pokud jde nejprve o důvod uplatněný Radou na podporu zařazení názvu žalobkyně na sporné seznamy, podle něhož žalobkyně přímo podporuje vojensko-průmyslový komplex Ruské federace, je třeba konstatovat, že na žádost žalobkyně jí Rada odpověděla, že všechny informace odůvodňující uvedené zařazení jsou obsaženy v relevantních ustanoveních původních aktů. Rada se totiž na tyto důkazy odvolala až ve fázi žalobní odpovědi. Je tedy třeba určit, zda se na ně Rada mohla odvolávat.

119 Z judikatury vyplývá, že nesdělení informací, na jejichž základě Rada zařadila určitou osobu na seznam omezujících opatření, není na újmu právu této osoby na obhajobu, pokud tyto informace představují známý kontext, jinými slovy, pokud jsou veřejně přístupné, a lze tedy předpokládat, že jsou všem známy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. dubna 2016, Central Bank of Iran v. Rada, C-266/15 P, EU:C:2016:208, bod 37, a ze dne 25. března 2015, Central Bank of Iran v. Rada, T-563/12, EU:T:2015:187, body 85 a 97).

120 V projednávané věci lze přitom předpokládat, že je všem známá skutečnost, že jeden z významných telekomunikačních operátorů Ruské federace, jako je žalobkyně, což žalobkyně nepopírá, se v době války účastní přímé podpory vojensko-průmyslovému komplexu uvedené země.

121 Žalobkyně nicméně zpochybňuje skutečnost, že Rada na podporu tvrzení, že žalobkyně přímo podporuje ruský vojensko-průmyslový komplex, předložila několik důkazů v příloze žalobní odpovědi.

122 V tomto ohledu je třeba uvést, že Rada nebyla povinna poskytnout žalobkyni listinné doklady, o které se opíralo původní rozhodnutí o zařazení jejího názvu na sporné seznamy, jelikož tvrzené skutečnosti mohly být považovány za známé všem, jak je uvedeno v bodě 120 výše. Rada proto nebyla povinna předložit v tomto ohledu listinné doklady nebo důkazy (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 7. dubna 2016, Central Bank of Iran v. Rada, C-266/15 P, EU:C:2016:208, bod 38, a ze dne 25. března 2015, Central Bank of Iran v. Rada, T-563/12, EU:T:2015:187, bod 97).

123 Ačkoli tedy v zásadě přísluší Radě, aby ve svých rozhodnutích prokázala správnost skutečností, které odůvodňují zařazení osoby na seznamy omezujících opatření, není tomu tak v případě, kdy tvrdí všem známé skutečnosti, jejichž správnost může osoba, na kterou se omezující opatření vztahují, zpochybnit před Tribunálem. V takové situaci ze zásady rovnosti zbraní vyplývá, že Rada je oprávněna předložit Tribunálu dokumenty, které jsou obecně dostupné, aby podpořila správnost takové každému známé skutečnosti, která nebyla stanovena v rozhodnutí napadeném u Tribunálu, a umožnit tak Tribunálu, aby tuto skutečnost a její správnost přezkoumal na základě konkrétních důkazů a rozhodl o námitce žalobce (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 10. listopadu 2011, LG Electronics v. OHIM, C-88/11 P, nezveřejněný, EU:C:2011:727, body 27 až 29 a citovaná judikatura).

124 Jak Rada uvedla na jednání a ve svých písemnostech, Rada totiž věděla o obecném kontextu nebo obecně dostupných informacích o subjektech, které se rozhodla zařadit na sporné seznamy, a zejména o žalobkyni. V projednávané věci tedy Rada, ačkoli při přijímání původních aktů nezaložila důkazní spis, mohla v případě zpochybnění odkázat na obecně veřejně dostupné materiály, aby podložila svá tvrzení týkající se skutečnosti, o níž lze předpokládat, že je obecně známá.

2) K posouzení skutkového stavu

125 Nejprve je třeba přezkoumat tvrzení žalobkyně zpochybňující spolehlivost některých důkazů a dále to, zda se Rada dopustila nesprávného posouzení skutkového stavu.

i) Ke spolehlivosti důkazů

126 Pokud jde o hodnověrnost důkazů, kterou žalobkyně částečně zpochybňuje, je třeba připomenout, že jelikož ve třetích zemích nemají unijní orgány vyšetřovací pravomoc, musí jejich posouzení z přirozených důvodů vycházet z veřejně přístupných informačních zdrojů, zpráv, novinových článků, zpráv tajných služeb nebo jiných podobných informačních zdrojů (rozsudky ze dne 14. března 2018, Kim a další v. Rada a Komise, T-533/15 a T-264/16, EU:T:2018:138, bod 107, a ze dne 16. prosince 2020, Haswani v. Rada, T-521/19, nezveřejněný, EU:T:2020:608, bod 142).

127 V tomto ohledu by totiž bylo přehnané a nepřiměřené požadovat, aby Rada sama prováděla šetření na místě ohledně pravdivosti skutečností, o nichž informují četná média (rozsudky ze dne 25. ledna 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence v. Rada, T-255/15, nezveřejněný, EU:T:2017:25, bod 148, a ze dne 1. června 2022, Prigožin v. Rada, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 59).

128 Činnost unijního soudu se navíc řídí zásadou volného hodnocení důkazů a jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich hodnověrnost. V tomto ohledu je pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu třeba ověřit důvěryhodnost informací, které jsou v něm obsaženy, a zejména vzít v úvahu původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a důvěryhodný (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 114 a citovaná judikatura).

129 V projednávané věci žalobkyně zpochybňuje spolehlivost některých důkazů, na které se Rada odvolává.

130 Konkrétně, zaprvé pokud jde o poskytování telekomunikačních služeb, zejména roamingu, na Krymu, žalobkyně tvrdí, že internetová stránka „Fans de Megafon“ a internetová stránka „Help-Desk Megafon“, které uvádějí, že poskytuje internetové služby na Krymu, nejsou s ohledem na svůj neoficiální zdroj spolehlivé; zadruhé pokud jde o přítomnost její infrastruktury v Charkovské oblasti, žalobkyně zpochybňuje důkazní hodnotu článku ze dne 25. dubna 2022 vydaného think tankem specializujícím se na střední a východní Evropu, Centre for Eastern Studies, a článku v internetových novinách Ukrainska Pravda ze dne 24. dubna 2022, neboť tyto publikace neuvádějí své zdroje a jejich nezávislost je sporná; zatřetí pokud jde o spojení mezi ní a ruskou armádou, žalobkyně tvrdí, že výňatky z internetové stránky obsahující seznamy smluv o telekomunikačních službách uzavřených mezi ní a ruskou armádou v letech 2013 až 2021 nepocházejí z oficiální internetové stránky.

131 V souladu s judikaturou citovanou v bodech 126 až 128 výše však důkazy, které Rada používá, pocházejí z různých zdrojů a sestávají zejména z článků v tisku, které jsou všechny veřejně přístupné.

132 Pokud jde o články pocházející z internetových stránek „Fans de Megafon“ a „Help-Desk Megafon“, jakož i o výňatek z internetové stránky obsahující seznam smluv uzavřených mezi žalobkyní a ruskou armádou, je třeba odmítnout tvrzení žalobkyně, podle kterých tyto zdroje nejsou hodnověrné vzhledem k tomu, že se nejedná o stránky pocházející z jejích oficiálních internetových stránek, jelikož nebyly předloženy žádné důkazy zpochybňující spolehlivost těchto zdrojů.

133 Stejně tak, pokud jde o články Centre for Eastern Studies a deníku Ukrainska Pravda, argument žalobkyně, podle kterého tyto dva články, z nichž jeden reprodukuje druhý, neuvádějí své zdroje a podle kterého je jejich nezávislost sporná, není podložen konkrétními důkazy, kromě zprávy o auditu provedeném na žádost žalobkyně, která však byla vypracována na základě údajů poskytnutých samotnou žalobkyní. Přesněji řečeno, Centre for Eastern Studies je nezávislý výzkumný institut se sídlem v členském státě, ve Varšavě (Polsko), a neexistuje nic, co by zpochybňovalo hodnověrnost článků, které publikuje. Tvrzení předložená žalobkyní tedy neumožňují zpochybnit spolehlivost těchto důkazů.

134 Kromě toho žalobkyně nepopírá poskytování roamingových služeb pro obsluhování svých zákazníků v Doněcké, Luhanské, Záporožské, Chersonské oblasti a na Krymu.

135 S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že ve spise nejsou žádné důkazy, které by mohly zpochybnit spolehlivost zdrojů použitých Radou, je třeba je považovat za spolehlivé, a tudíž za zdroje s určitou důkazní hodnotou ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 128 výše.

ii) K relevanci a dostatečnosti důkazů předložených Radou

136 Pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého důkazy poskytnuté Radou neumožňují potvrdit tvrzení Rady připomenutá v bodech 103 až 107 výše, je třeba zkoumat, zda tyto skutečnosti umožňují prokázat, že žalobkyně přímo podporuje ruský vojensko-průmyslový komplex.

137 Zaprvé, pokud jde o roamingové služby nabízené v Doněcké, Luhanské, Záporožské a Chersonské oblasti a na Krymu, žalobkyně popírá, že poskytování těchto služeb představuje důkaz její údajné podpory ruského vojensko-průmyslového komplexu. Nepopírá však, že tyto služby v těchto oblastech poskytuje.

138 Jak Rada zdůrazňuje, v kontextu, v němž je třeba tento důkaz posoudit, totiž v kontextu probíhající útočné války Ruska proti Ukrajině, může poskytování roamingových služeb usnadnit a upevnit „integraci“ uvedených oblastí do Ruské federace. Je totiž pravda, že poskytování roamingových služeb by samo o sobě v jiném kontextu nepůsobilo problém. Poskytování těchto služeb svým zákazníkům na základě spolupráce s „místním operátorem“ však usnadňuje jejich činnost v uvedených oblastech Ukrajiny pod ruskou kontrolou, neboť mohou nadále používat svou ruskou SIM kartu v okupovaných oblastech a volat, posílat SMS a připojovat se k internetu, když se nacházejí v těchto oblastech, aniž by si museli předplatit služby místního mobilního operátora. Usnadňuje tak komunikaci ruských uživatelů mezi Ruskem a okupovanými územími Ukrajiny. Tyto závěry potvrzuje skutečnost, že žalobkyně začala poskytovat tyto služby až po zahájení vojenské agrese na Ukrajině.

139 Z toho vyplývá, že Rada mohla mít oprávněně za to, že s ohledem na politický a vojenský vývoj v dotčených oblastech a v kontextu probíhající války mohlo poskytování roamingových služeb dále narušit územní celistvost Ukrajiny, a tudíž představovalo nepřímý důkaz potvrzující podporu žalobkyně ruskému vojensko-průmyslovému komplexu.

140 Zadruhé, pokud jde o poskytování telekomunikačních služeb na Krymu, které žalobkyně popírá, je třeba uvést, že Rada předložila článek z internetové stránky „Fans de Megafon“ a internetové stránky „Help-Desk Megafon“. Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 138 a 139 výše, přispívá poskytování těchto služeb tím spíše k podpoře ruského vojensko-průmyslového komplexu. V každém případě, i kdyby se mělo za to, že žalobkyně takové služby na Krymu neposkytovala, není sporné, že tam poskytovala roamingové služby.

141 Zatřetí je třeba uvést, že články zveřejněné Centre for Eastern Studies a deníkem Ukrainska Pravda, předložené Radou, poukazují na přítomnost infrastruktury žalobkyně v Charkovské oblasti.

142 Začtvrté, pokud jde o smlouvy uzavřené mezi ruskou armádou a žalobkyní v letech 2013 až 2021, žalobkyně tvrdí, že tyto smlouvy předcházely invazi na Ukrajinu a že dotčené služby nelze využít při vojenských operacích.

143 V tomto ohledu Rada předkládá výňatky z internetové stránky „ClearSpending“, na kterých jsou zobrazeny uvedené smlouvy s dobou platnosti každé z nich. Nicméně, i když z důkazů předložených Radou vyplývá, že žalobkyně a ruská armáda uzavřely smlouvy v letech 2013 až 2021, tyto smlouvy prokazují existenci dlouhodobého vztahu mezi žalobkyní a ruskou armádou. Dále, ačkoli neexistuje žádný důkaz o prodloužení těchto smluv, je třeba konstatovat, že téměř desetiletý smluvní vztah mezi žalobkyní a ruskou armádou podporuje tvrzení, že žalobkyně je v důsledku ruské agrese na Ukrajině subjektem přímo podporujícím vojensko-průmyslový komplex Ruské federace.

144 S ohledem na vše výše uvedené je třeba uvést, že důkazy předložené Radou představují soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů potvrzujících skutečnost, že žalobkyně přímo podporuje ruský vojensko-průmyslový komplex. Rada se tedy nedopustila nesprávného posouzení.

b) K aktům o ponechání na seznamech

145 Pokud jde o akty o ponechání na seznamech, je třeba zaprvé konstatovat, jak bylo uvedeno v bodě 124 výše, že se Rada může dovolávat důkazů, které předložila v rámci řízení před Tribunálem v příloze žalobní odpovědi v odpovědi na námitky žalobkyně, aby podložila správnost skutečnosti, o níž lze předpokládat, že je známa všem.

146 Kromě toho je třeba v každém případě uvést, že pokud jde o akty o ponechání na seznamech, Rada zaslala žalobkyni dne 24. července 2023 mimo jiné dopis, kterým ji informovala o prodloužení platnosti napadených aktů vůči ní, přičemž výslovně odkázala na skutečnosti uvedené v příloze žalobní odpovědi došlé dne 28. června 2023. Může se jich tedy dovolávat, aby prokázala opodstatněnost skutečností vytýkaných žalobkyni.

147 Zadruhé ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 129 až 144 výše, jsou tvrzení Rady podložena spolehlivými a relevantními důkazy.

148 Je tudíž třeba konstatovat, že Rada předložila soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů prokazujících, že žalobkyně splňuje dotčené kritérium pro zařazení na seznam.

149 Zatřetí, pokud jde o obecný kontext situace na Ukrajině, je nutno konstatovat, že ke dni přijetí aktů o ponechání na seznamech přetrvávala závažná situace v této zemi a cíl sledovaný původními akty, a sice vyvinout tlak na ruskou vládu, aby ukončila své činnosti a politiky destabilizující Ukrajinu, stále trval.

150 Začtvrté, pokud jde o zprávu o auditu, kterou žalobkyně předložila v příloze k prvnímu návrhu na úpravu žaloby za účelem prokázání, že nemá v Charkovské oblasti žádnou infrastrukturu, je třeba podotknout, že s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 128 výše je důkazní hodnota tohoto dokumentu slabá. Tato zpráva byla totiž jednak vypracována na žádost žalobkyně pro účely projednávané věci a jednak se v ní uvádí, že auditor nebyl schopen identifikovat žádné záznamy o majetku žalobkyně, které by se vztahovaly mimo jiné k Charkovské oblasti, což však nutně neznamená, že žalobkyně v této oblasti neměla žádnou infrastrukturu. Navíc je v této zprávě uvedeno, že byla vypracována na základě postupů dohodnutých s žalobkyní a že nemohlo být zaručeno, že pokud by byly provedeny další postupy, výsledky by mohly být jiné.

151 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba uvést, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobkyně je subjektem, který přímo podporuje ruský vojensko-průmyslový komplex, a v důsledku toho ponechala její název na sporných seznamech.

152 S ohledem na vše výše uvedené musí být třetí žalobní důvod v plném rozsahu zamítnut.

4. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality a zásahu do svobody podnikání a dobré pověsti žalobkyně

153 Žalobkyně tvrdí, že napadené akty zasahují do její svobody podnikání zakotvené v článku 16 Listiny a její dobré pověsti. Nemůže totiž využít žádnou výjimku a její hlavní činnost je znemožněna. Žalobkyně rovněž uvádí, že její zařazení na sporné seznamy nelze považovat za nezbytné a přiměřené opatření pro účely cíle boje proti destabilizujícím činnostem Ruské federace na Ukrajině.

154 Kromě toho žalobkyně zaprvé dodává, že ostatní významní ruští telekomunikační operátoři nebyli předmětem žádných omezujících opatření. Zadruhé uvádí, že přístup k internetu je považován za lidské právo a že omezením tohoto přístupu mohou být dotčena práva jejích uživatelů na svobodu projevu, soukromí a vzdělání.

155 Rada a Komise s touto argumentací nesouhlasí.

156 Je třeba připomenout, že zásada proporcionality, která je součástí obecných zásad unijního práva a je převzata v čl. 5 odst. 4 SEU, vyžaduje, aby prostředky zavedené ustanovením unijního práva byly způsobilé k uskutečnění legitimních cílů sledovaných dotyčnou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 190 a citovaná judikatura).

157 V projednávané věci je třeba uvést, že svoboda podnikání žalobkyně je omezená a respektování její dobré pověsti je do určité míry dotčeno omezujícími opatřeními, která vůči ní byla přijata.

158 I když je dodržování základních práv podmínkou legality unijních aktů, podle ustálené judikatury platí, že základní práva, jichž se žalobkyně dovolává, totiž právo na svobodu podnikání a právo na respektování dobré pověsti, nepožívají absolutní ochrany podle unijního práva. V důsledku toho lze omezit užívání těchto práv za podmínky, že taková omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu sledovaným Unií a vzhledem k sledovanému cíli nepředstavují nepřiměřený a neúnosný zásah do samotné podstaty takto zaručených práv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 193 a citovaná judikatura).

159 Dotčený zásah do základních práv je v souladu s unijním právem, pokud je stanoven zákonem, respektuje podstatu této svobody, sleduje cíl obecného zájmu, který jako takový Unie uznává, a není nepřiměřený (viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 194 a citovaná judikatura).

160 Přitom je třeba konstatovat, že tyto čtyři podmínky jsou v projednávané věci splněny.

161 V prvé řadě dotčená omezující opatření jsou „stanovena zákonem“, neboť jsou stanovena v aktech, které mají zejména obecnou působnost, jasný právní základ v unijním právu a jsou dostatečně předvídatelné.

162 Ve druhé řadě napadené akty se uplatňují po dobu šesti měsíců a jsou průběžně přezkoumávány. Vzhledem k tomu, že uvedená opatření jsou dočasná a zrušitelná, je třeba je považovat za opatření, která nezasahují do podstaty dovolávaných svobod.

163 Ve třetí řadě odpovídají cíli obecného zájmu, který je pro mezinárodní společenství stejně zásadní jako cíl zvýšit náklady na činnosti Ruské federace směřující k narušení územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny a podpořit mírové řešení krize (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 147, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 198).

164 Ve čtvrté řadě je třeba poznamenat, pokud jde o přiměřenost dotčených omezujících opatření, že s ohledem na cíle obecného zájmu, které jsou pro mezinárodní společenství stejně zásadní jako cíle uvedené v bodě 163 výše, je jako taková nelze považovat za nepřiměřená. Pokud jde o nezbytnost těchto opatření, je dále třeba uvést, že napadené akty obsahují zákaz týkající se určitých výrobků, konkrétně zboží a technologií dvojího užití a zboží a technologií uvedených v čl. 3a odst. 7 pozměněného rozhodnutí 2014/512 a že tento zákaz je zaměřen pouze na evropské hospodářské subjekty. Jiná, méně omezující opatření, jako je systém předchozího povolení, neumožňují dosáhnout sledovaného cíle stejně účinně.

165 Napadené akty se totiž netýkají veškerého zboží, ale pouze zboží a technologií dvojího užití a zboží a technologií uvedených v čl. 3a odst. 7 pozměněného rozhodnutí 2014/512 a stanoví možnost udělit výjimky z uplatňovaných omezujících opatření. Konkrétně čl. 3b odst. 1 pozměněného rozhodnutí 2014/512 stanoví výjimky z dotčených omezujících opatření vůči takovým subjektům, jejichž název je zařazen na sporné seznamy, jako je žalobkyně. Konkrétně příslušné vnitrostátní orgány mohou ve dvou případech povolit prodej, dodávku, převod nebo vývoz zboží a technologií dvojího užití, i když mají důvodné podezření, že konečným uživatelem by mohl být subjekt uvedený v příloze IV, pokud jsou takové zboží nebo technologie nebo související technická nebo finanční pomoc nezbytné k naléhavému zabránění nebo zmírnění události s pravděpodobným závažným a významným dopadem na lidské zdraví a bezpečnost nebo na životní prostředí a pokud takové zboží nebo technologie nebo související technická či finanční pomoc mají být dodány podle smlouvy uzavřené přede dnem 26. února 2022 nebo doplňkových smluv, které jsou pro plnění takové smlouvy nezbytné, pokud je o povolení požádáno přede dnem 1. května 2022.

166 V páté řadě vyvážení dotčených zájmů ukazuje, že nevýhody, které s sebou nese omezení vývozu zboží a technologií dvojího užití, nejsou vzhledem ke sledovaným cílům nepřiměřené. V tomto ohledu je význam cílů sledovaných napadenými akty, které jsou součástí širšího cíle udržení míru a mezinárodní bezpečnosti, v souladu s cíli vnější činnosti Unie stanovenými v článku 21 SEU, takový, že převažuje nad negativními důsledky, byť značnými, pro některé hospodářské subjekty. Žalobkyně tudíž neprokázala, že napadené akty nepřiměřeně zasáhly do její svobody podnikání a do respektování její dobré pověsti.

167 Pokud žalobkyně ve své replice uvádí, že ostatní významní ruští telekomunikační operátoři nebyli podrobeni žádným omezujícím opatřením a že omezeními, která se jí týkají, mohou být dotčena práva jejích uživatelů na svobodu projevu, soukromí a vzdělání, je třeba uvést, že tyto argumenty nejsou podloženy.

168 V každém případě, pokud jde o argument žalobkyně, že ostatní významní ruští telekomunikační operátoři nebyli podrobeni žádným omezujícím opatřením, je třeba uvést, že i za předpokladu, že Rada nepřijala omezující opatření vůči některým osobám nebo subjektům v odvětví telekomunikací v Ruské federaci a že se tyto osoby nebo subjekty nacházejí v situaci srovnatelné

se situací žalobkyně, je třeba takový argument odmítnout. Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace a řádné správy musí být totiž v souladu se zásadou legality (viz rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 59 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 3. května 2016, Post Bank Iran v. Rada, T-68/14, nezveřejněný, EU:T:2016:263, bod 135).

169 Pokud jde o argument, podle kterého mohou být omezeními vůči ní dotčena práva jejích uživatelů na svobodu projevu, soukromí a vzdělání, je třeba uvést, že jej žalobkyně nepodložila konkrétní argumentací, a zejména nevysvětlila, jak by použitím přísného režimu vývozu zboží a technologií dvojího užití mohla být uvedená práva dotčena.

170 S ohledem na výše uvedené je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout, a tudíž zamítnout žalobu v plném rozsahu.

V. K nákladům řízení

171 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

172 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

173 V projednávané věci vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení. Kromě toho Komise jakožto orgán, který vstoupil do řízení jako vedlejší účastník, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) MegaFon OAO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. ledna 2025.

Podpisy